

ธรรมาธิปไตย อารยธรรมใหม่ของแผ่นดิน ขจัดสิ้นเหตุวิฤตชาติ (๖)

ขอนอบน้อมต่อพระพุทธองค์ จะได้อธิปไตย ๓ ในอธิปไตยสูตร ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๒ อังคุตตรนิกาย เอก - ทุก - ทิกนิบาต ข้อ ๔๗๙ โดยย่อดังนี้

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย อธิปไตย ๓ อย่างนี้ ๓ อย่างเป็นไฉน

คือ อตฺตาธิปไตย ๑ โลกาธิปไตย ๑ ธรรมาธิปไตย ๑ ดูกรภิกษุทั้งหลายก็ อตฺตาธิปไตย เป็นไฉน... จิตที่เป็นสมาธิแล้วจักมีอารมณ์แน่วแน่ดังนี้
เธอทำตนเองแลให้เป็นใหญ่ แล้วละอกุศล เจริญกุศล ละกรรมที่มีโทษ เจริญกรรมที่ไม่มีโทษ บริหารตนให้บริสุทธิ์ ดูกรภิกษุทั้งหลาย นี้เรียกว่าอตฺตาธิปไตย ฯ”

“ดูกรภิกษุทั้งหลายก็ โลกาธิปไตย เป็นไฉน... เราออกบวชเป็นบรรพชิต ไม่ใช่เพราะเหตุแห่งความมี และความไม่มีเช่นนั้น ก็แต่เราเป็นผู้อันชาติ ชรา มรณะ
โสกะปริเทวะทุกข์ โทมนัส อุปายาส ครอบงำแล้ว ชื่อว่าเป็นผู้มีทุกข์ครอบงำแล้ว มีทุกข์ ท่วมทับแล้ว ไฉนความทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้จะพึงปรากฏ...
จิตที่เป็นสมาธิแล้วจักมีอารมณ์แน่วแน่ ดังนี้ เธอทำโลกให้เป็นใหญ่ แล้วละอกุศล เจริญกุศล ละกรรมที่มีโทษ เจริญกรรมที่ไม่มีโทษ บริหารตนให้บริสุทธิ์
ดูกรภิกษุทั้งหลาย นี้เรียกว่าโลกาธิปไตย”

“ดูกรภิกษุทั้งหลายก็ธรรมาธิปไตย เป็นไฉน ดูกรภิกษุทั้งหลาย ... เราออกบวชเป็นบรรพชิต ไม่ใช่เพราะเหตุแห่งจีวร ไม่ใช่เพราะเหตุแห่งบิณฑบาต
ไม่ใช่เพราะเหตุแห่งเสนาสนะ เราออกบวชเป็นบรรพชิต ไม่ใช่เพราะเหตุแห่งความมีและความไม่มีเช่นนั้น ก็แต่เราเป็นผู้อันชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ
ทุกข์โทมนัส อุปายาส ครอบงำแล้ว ชื่อว่าเป็นผู้มีทุกข์ท่วมทับแล้ว

ไฉนความทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้จะพึงปรากฏ พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคตรัสดีแล้ว อันบุคคล พึงเห็นเอง ไม่ประกอบด้วยกาล ควรเรียกให้มาดู
ควรน้อมเข้ามาในตน อันวิญญูชนจะพึงรู้เฉพาะตน ก็เพื่อนสพรหมจารีผู้รู้ อยู่ เห็นอยู่ มีอยู่แล เธอย่อมศึกษาว่า ก็ความเพียรที่เราปรารถนาแล้วจักไม่ย่อหย่อน
สติที่เข้าไปตั้งมั่น แล้วจักไม่หลงลืม กายที่สงบระงับแล้วจักไม่ระส่ำระสาย จิตที่เป็นสมาธิแล้วจักมี อารมณ์แน่วแน่ ดังนี้ เธอทำธรรมนั้นแหละให้เป็นใหญ่ แล้วละอกุศล
เจริญกุศล ละกรรมที่มีโทษ เจริญกรรมที่ไม่มีโทษ บริหารตนให้บริสุทธิ์ ดูกรภิกษุทั้งหลาย นี้เรียกว่าธรรมาธิปไตย ดูกรภิกษุทั้งหลาย อธิปไตย ๓ อย่างนี้แล ฯ”

แสดงให้เห็นว่าทั้งอตฺตาธิปไตยและโลกาธิปไตย ก็ต้องขึ้นต่อธรรมาธิปไตย ที่นี้มาดูความเห็นแบบขยายความเพื่อแก้ปัญหาร่วมยุคสมัย ในความมุ่งหมายแห่ง
ธรรมาธิปไตย การถือธรรมเป็นใหญ่ คือ ธรรมาธิปไตยแห่งตน และธรรมาธิปไตยสังคม อันเป็นสภาวะที่ประยูกต์มาจากสภาวะธรรมอันบริสุทธิ์ ที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่ดับ
อันเป็นบรมธรรม ใหญ่สุด กว้างสุด สูงสุด คือ

หลักสากล (Universal law) อันเป็นหลักทั่วไป (General Law) มีลักษณะคุมเหตุปัจจัยอื่นทั้งหมด อันเป็นความจริงแท้สูงสุด (Ultimate Reality) ได้แก่สภาวะอสังขตธรรม อันเป็นธรรมชาติแท้ เป็นแก่นแท้คำสอนแห่งพระพุทธองค์

การประยุกต์สภาวะอันจริงแท้ทั้งสองด้าน หรือสัจธรรมทั้งสองด้าน คือ ธรรมาธิปไตยธรรมชาติ, และธรรมาธิปไตยบุคคล เมื่อญาณทัศนะรู้แจ้งชัดว่าเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นสิ่งเดียวกัน จึงก่อเกิดการสร้างสรรค์ สู่ ธรรมาธิปไตยสังคม สู่ ธรรมาธิปไตยโลก เป็นที่สุด

อัตตาธิปไตย เป็นวิธีการของบุคคล คือเมื่ออยู่คนเดียว คิดคนเดียว คิดแต่เรื่องประโยชน์ประเทศชาติ เช่น การออกพระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องถือหลักธรรมาธิปไตย อย่างมั่นคงแล้วจะไม่นำความเสียหายมาสู่ส่วนรวมประเทศชาติและปวงชน

ซึ่งตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับนักการเมืองในระบอบปัจจุบันที่เห็นแก่ประโยชน์ตนและพวกพ้องอย่างน่าเกลียดที่สุด
โดยไม่คำนึงถึงอนาคตของประเทศชาติและประชาชน ทั้งนี้เพราะเงื่อนไขของระบอบเผด็จการระบบรัฐสภาหรือระบอบเผด็จการโดยรัฐธรรมนูญ นั้นเอง

โลกาธิปไตย เป็นวิธีการ ของหมู่คณะตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป หรือเป็นวิธีการของสมาชิกในองค์กร, องค์กรต่างๆ หรือในที่ประชุมสภารัฐสภา เป็นต้น ได้ใช้เสียงข้างมากเป็นมติ เช่น พระราชบัญญัติ และการเลือกตั้งในทุกระดับ ทั้งนี้ต้องถือหลักธรรมาธิปไตยอย่างมั่นคง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและปวงชนอย่างแท้จริง ซึ่งตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับการกระทำของนักการเมืองในปัจจุบันที่ตัดสินใจด้วยความถูกผิดด้วยเสียงข้างมาก

ธรรมาธิปไตย เป็นหลักธรรม หรือ หลักการ ที่ถือธรรมเป็นใหญ่ตามหลักพุทธธรรม สภาวะเหนือการปรุงแต่ง เป็นสิ่งที่พ้นจากกฎไตรลักษณ์ เป็นสภาวะที่อยู่เหนือกาลเวลา เป็นหลักที่มั่นคงถาวร ไม่เปลี่ยนแปลง จึงได้นำมาประยุกต์เป็นหลักการปกครอง และหลักในการจัดความสัมพันธ์ในองค์กรอย่างถูกต้องโดยธรรม เป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ

ทั้งได้นำมาเป็นหลักในการแก้ปัญหาพื้นฐานของชาติ อันเป็นเหตุแห่งวิฤตชาติ หรือเหตุแห่งความเลวร้ายทั้งปวงของประเทศไทย คือระบอบเผด็จการระบบรัฐสภาที่สืบเนื่องยาวนานกว่า ๗๐ กว่าปี นั้นเอง

การนำอธิปไตย ๓ มาใช้ให้เป็นประโยชน์สูงสุด จะต้องนำมาใช้อย่างเป็นเอกภาพกันทั้ง ๓ ด้าน จึงจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังรูป

หลักธรรมาธิปไตย

อิตาลีปไตย โลกาธิปไตย (ประชาธิปไตย)

“เป็นระยะเวลากว่า ๗๔ ปีมาแล้ว ที่ผู้ปกครองไทยยึดถือเอาเพียง รูปแบบและวิธีการจากยุโรปอันเป็นเพียงเปลือกนอก และได้นำวิธีการมาเป็นหลักการปกครองของประเทศไทย วิธีการย่อมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ แล้วจะนำมาเป็นหลักการหรือจุดมุ่งหมายได้อย่างไรกัน วิธีการก็ยังคงเป็นวิธีการอยู่นั่นเอง แต่เพราะความอ่อนด้อยปัญญาของผู้ปกครอง ต่างก็ยึดมั่นถือมั่นในลัทธิรัฐธรรมนูญ (Constitutionalism) จึงเป็นปัจจัยให้เกิดผลร้ายสร้างความทรุดโทรมให้กับประเทศชาติและประชาชนอย่างแสนสาหัส เข้าลักษณะ “เหยียบคบไฟส่องทาง” “ปรัชญาตะวันตกครอบงำ” เราชี้ทางสว่างให้แล้ว แต่ผู้ปกครองทั้งหลาย รุนแล้ว รุนเลาโง่เขลาเบาปัญญา ยังหลับไหล พวกเขาล้วนถือตนเป็นใหญ่ ถืออิตาลีปไตย ตบตาล่อลงด้วยโลกาธิปไตย จนสร้างความร้าวรอยให้กับคณะนักการเมืองแล้วรื้อแล้ว รื้อแล้ว ต่างก็เข้ามาครอบงำ สวาปาม(กินอย่างตะกละ) สมบัติของชาติอย่างแยบคายไปเป็นของตนและพวกพ้อง

ฉะนั้น ผู้มีคุณธรรมทั้งหลาย ได้กรุณาติดตามพิจารณาศึกษาธรรมาธิปไตยอย่างใกล้ชิดเถิด จะได้ทำความเข้าใจเป็นสัมมาทิฐิและทฤษฎีสัมมัญญา(ความเห็นตรงกัน) จะได้ร่วมมือหาทางแก้ไขเหตุวิฤตชาติ ตามรอยพระยุคลบาทอย่างรู้รักสามัคคีธรรม

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปในหมู่เหล่าพสกนิกรว่า พระมหากษัตริย์ไทยนั้นยิ่งใหญ่ด้วยพระบรมเดชานุภาพ พระบารมีเหนือสถาบันพระมหากษัตริย์ในประเทศทั้งปวง สำคัญแห่งสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย คือ ทศพิธราชธรรม ซึ่งสืบทอดมาแต่ครั้งพุทธกาล นั้นเอง

เมื่อพิจารณาอย่างรอบด้าน ทศพิธราชธรรมแห่งสถาบันพระมหากษัตริย์ของประเทศไทย สรุปลงในพระบรมราโชวาท เมื่อเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ว่า “เราจะต้องแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ซึ่งได้พิสูจน์ประจักษ์เป็นจริง โดยพระราชจริยวัตร และพระราชกรณียกิจตลอดเวลารวม ๖๐ ปี ประจักษ์เป็นจริงอย่างชัดเจน ในเหตุการณ์เฉพาะหน้าถึงพระบรมเดชานุภาพและพระมหาบารมีที่สยบ “พฤษภาทมิฬ” ที่ทรงป้องกันมิให้คนไทยด้วยกันขัดแย้งกันและทำสงครามกลางเมืองกัน เป็นข้อเท็จจริงที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งสามารถขจัดความเคลือบแคลงสงสัย ที่อาจจะหลงเหลืออยู่บ้างในบุคคลบางกลุ่มบางจำพวก บางอุดมการณ์ แม้จะมีจำนวนน้อยที่สุดก็ตามที

เมื่อสถาบันพระมหากษัตริย์มีทศพิธราชธรรมเป็นหลักการ เป็นธงชัยอยู่แล้ว พร้อมทั้งองค์พระมหากษัตริย์ทรงมีลักษณะธรรมาธิปไตยอย่างสูงสุด เป็นสถาบันแห่งธรรมาธิปไตย ย่อมสอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเสมอไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้ทรงคุณอันประเสริฐ พระองค์ทรงมีอำนาจโดยสมบูรณ์ ดุจดวงสุริยามีอำนาจเหนือดาวเคราะห์ทั้งปวง ฉันท

พระองค์ในฐานะประมุขแห่งชาติ ก็ทรงมีพระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ ชอบธรรมที่จะทรงสถาปนาหลักการปกครองให้เป็นธรรมต่อปวงชนในประเทศนี้ ฉะนั้น

ทั้งเป็นการเทิดพระเกียรติพระบรมเชษฐาภคินีโดยธรรมและมั่นคงตั้งนี้แล้ว ดาวเคราะห์ทั้งหลาย จะคืนอำนาจแก่วงสุริยันได้อย่างไรกันเล่า

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

28 พ.ค.2557

คัดลอกจากหนังสือธรรมาธิปไตย 9 โดย ดร.ป.เพชรอริยะ

,